

ฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3058/2558

ป.รัชฎากร มาตรา 79/5 (2)

พ.ร.บ.ยาสูบ พ.ศ.2509 มาตรา 23

ประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดราคายาสูบที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ.2549 ลงวันที่ 18 กันยายน 2549 และประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดราคายาสูบที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ.2550 ลงวันที่ 30 มีนาคม 2550 ออกโดยอาศัยอำนาจตาม พ.ร.บ.ยาสูบ พ.ศ.2509 มาตรา 23 เพื่อมิให้มีการขายบุหรี่ซิการ์เรตเกินราคาที่กำหนด โดยบัญญัติโทษปรับสำหรับผู้ฝ่าฝืนตามมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน จึงเป็นการออกประกาศที่ชอบด้วยกฎหมายเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค มิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยกรมสรรพากรให้ใช้ราคาขายปลีกตามประกาศเป็นฐานในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพิ่มขึ้นตามที่โจทก์อ้าง หากกรมสรรพากรใช้ราคาขายปลีกรับรองเป็นฐานในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพิ่มขึ้นตามมาตรา 79/5 (2) และโจทก์ได้รับความเสียหาย ก็เป็นเรื่องที่โจทก์จะโต้แย้งคัดค้านต่อกรมสรรพากร หากทำให้ราคาขายปลีกตามประกาศทั้งสองฉบับไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ โดยเฉพาะประกาศทั้งสองฉบับนี้เป็นการกำหนดราคาขายปลีกยาสูบชนิดบุหรี่ซิการ์เรตที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรของผู้ได้รับอนุญาตขายยาสูบประเภท 3 ซึ่งขายได้ครั้งละไม่เกิน 1,000 มวน จึงย่อมไม่มีผลบังคับแก่โจทก์โดยตรง เนื่องจากโจทก์เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ขายยาสูบซิการ์เรตที่ผลิตในต่างประเทศออกแสดงเพื่อขายประเภท 1 ซึ่งขายโดยไม่จำกัดจำนวน การออกประกาศทั้งสองฉบับจึงไม่เป็นการโต้แย้งสิทธิโจทก์ ส่วนที่โจทก์อ้างว่า การกำหนดราคายาสูบปลีกรับรองมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติและเอื้อประโยชน์แก่โรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง นั้น ราคาขายปลีกของโรงงานยาสูบใช้ราคาขาย ณ โรงงานยาสูบเป็นหลัก เนื่องจากเป็นยาสูบที่ผลิตในประเทศ มิได้ใช้ราคา ซี.ไอ.เอฟ. เป็นหลัก ดังเช่นยาสูบที่นำเข้าจากต่างประเทศ ราคาขายปลีกจึงแตกต่างกันได้ และเหตุที่จำเลยมิได้ประกาศเปลี่ยนแปลงราคาขายปลีกบุหรี่ซิการ์เรตของโรงงานยาสูบ เพราะมิได้เปลี่ยนแปลงราคาขาย ณ โรงงาน ต่างกับราคา ซี.ไอ.เอฟ. ของบุหรี่ซิการ์เรตของโจทก์ที่มีการเปลี่ยนแปลงในทางที่สูงขึ้นจึงต้องมีการออกประกาศกำหนดราคาขายปลีกตามประกาศทั้งสองฉบับ การกำหนดราคาขายปลีกตามประกาศทั้งสองฉบับจึงมิได้เป็นการเอื้อประโยชน์แก่โรงงานยาสูบและเลือกปฏิบัติ โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้อง

โจทก์ฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องขอให้จำเลยเพิกถอนราคาสูงสุดตามที่ประกาศในประกาศกรมสรรพสามิตสำหรับบุหรี่ซิการ์เรตของโจทก์ กล่าวคือ มาร์ลโบโร และแอล แอนด์ เอ็ม และให้จำเลยพิจารณากำหนดราคาสูงสุดในประกาศกรมสรรพสามิตซึ่งเกี่ยวข้องกับบุหรี่ซิการ์เรตของโจทก์ใหม่อีกครั้ง ในทางที่รับประกันได้ว่าจำเลยมิได้ช่วยเหลือและสนับสนุนให้กรมสรรพากรในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับบุหรี่ซิการ์เรตนำเข้าของโจทก์ให้สูงเกินกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรา 79/5 แห่งประมวลรัษฎากร

จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง

ศาลฎีกาใช้อากรกลางพิพากษายกฟ้อง ให้โจทก์ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนจำเลย โดยกำหนดค่าทนายความ 3,000 บาท

โจทก์อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา

ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรวินิจฉัยว่า มีปัญหาวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของโจทก์มีว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องให้เพิกถอนประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดราคาขายปลีกที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ฉบับลงวันที่ 18 กันยายน 2549 และฉบับลงวันที่ 30 มีนาคม 2550 ในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดราคาขายปลีกบุหรี่ซิการ์เรตตี้ห้อมาร์ลโบโร และแอล แอนด์ เอ็ม หรือไม่ เห็นว่า ประกาศทั้งสองฉบับออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 มาตรา 23 เพื่อมิให้มีการขายบุหรี่ซิการ์เรตเกินราคาที่กำหนด โดยบัญญัติโทษปรับสำหรับผู้ฝ่าฝืน ตามมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน จึงเป็นการออกประกาศที่ชอบด้วยกฎหมายเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค มิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยกรมสรรพากรให้ใช้ราคาขายปลีกรับประกันการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพิ่มขึ้นตามที่โจทก์อ้าง หากกรมสรรพากรใช้ราคาขายปลีกรับประกันการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพิ่มขึ้นตามประมวลรัษฎากร มาตรา 79/5 (2) และโจทก์ได้รับความเสียหาย ก็เป็นเรื่องที่โจทก์จะโต้แย้งคัดค้านต่อกรมสรรพากร หากทำให้ราคาขายปลีกบุหรี่ซิการ์เรตทั้งสองยี่ห้อของโจทก์ตามประกาศทั้งสองฉบับไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ โดยเฉพาะประกาศทั้งสองฉบับนี้เป็นการกำหนดราคาขายปลีกยาสูบชนิดบุหรี่ซิการ์เรตตี้ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรของผู้ได้รับใบอนุญาตขายยาสูบประเภท 3 ซึ่งขายได้ครั้งละไม่เกิน 1,000 บาท จึงย่อมไม่มีผลบังคับแก่โจทก์โดยตรง เนื่องจากโจทก์เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ขายยาสูบซิการ์เรตตี้ผลิตในต่างประเทศออกแสดงเพื่อขายประเภท 1 ซึ่งขายโดยไม่จำกัดจำนวน การออกประกาศทั้งสองฉบับจึงไม่เป็นการโต้แย้งสิทธิโจทก์ ส่วนที่โจทก์อ้างว่าการกำหนดราคาขายปลีกรับประกันการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มและเอื้อประโยชน์แก่โรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นผู้ผลิตยาสูบในประเทศและสังกัดกระทรวงการคลัง เช่นเดียวกับจำเลยนั้น ราคาขายปลีกบุหรี่ซิการ์เรตตี้ของโรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง ใช้ราคาขาย ณ โรงงานยาสูบเป็นหลัก เนื่องจากเป็นยาสูบที่ผลิตในประเทศ มิได้ใช้ราคา ซี.ไอ.เอฟ. เป็นหลัก ดังเช่นยาสูบที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ราคาขายปลีกจึงแตกต่างกันได้ และเหตุที่จำเลยมิได้ประกาศเปลี่ยนแปลงราคาขายปลีกบุหรี่ซิการ์เรตตี้ของโรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง เพราะโรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง มิได้เปลี่ยนแปลงราคาขาย ณ โรงงานยาสูบแต่อย่างใด ต่างกับราคา ซี.ไอ.เอฟ. ของบุหรี่ซิการ์เรตตี้ทั้งสองยี่ห้อของโจทก์ที่มีการเปลี่ยนแปลงในทางสูงขึ้นจึงต้องมีการออกประกาศกำหนดราคาขายปลีกใหม่ตามประกาศทั้งสองฉบับดังกล่าว การกำหนดราคาขายปลีกตามประกาศทั้งสองฉบับจึงมิได้เป็นการเอื้อประโยชน์แก่โรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง และเลือกปฏิบัติแต่อย่างใด อุทธรณ์ของโจทก์ฟังไม่ขึ้น ที่ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรเห็นฟ้องด้วยในผล

พิพากษายืน ให้โจทก์ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนจำเลย โดยกำหนดค่าทนายความ 10,000 บาท

(ชัยสิทธิ์ ตรีชูธรรม-กรองเกียรติ คมสัน-ปกรณ วังศาโรจน์)

ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากร - นายสุธรรม จุฬิรัชนิกร

<u>แหล่งที่มา</u>	กองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา
<u>แผนก</u>	ภาชีอากร
<u>หมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้น</u>	พ53/2553
<u>หมายเหตุ</u>	(ไม่มีข้อมูล)